

Barem drept administrativ 9.02.2024

1. (a) Prin exercitarea dreptului de preempțiune, ca regulă, bunul trece în proprietatea privată a Municipiului. Prin urmare, potrivit art. 2 din Legea nr. 33/1994 sau art. 3 din Legea nr. 255/2010, după caz, imobilul poate fi expropriat din proprietatea privată a Municipiului. Totuși, în măsura în care exercitarea dreptului de preempțiune s-a făcut cu scopul afectării bunului unui interes public, s-ar putea discuta despre intrarea bunului în domeniul public, caz în care exproprierea este exclusă. **(0.25 p)**

(b) Potrivit art. 136 din Constituție, plajele Mării Negre constituie obiect exclusiv al proprietății publice și prin urmare nu pot face obiectul exproprierii (raportat la art. 2 din Legea nr. 33/1994 sau art. 3 din Legea nr. 255/2010, după caz). **(0.25 p)**

(c) Fiind bunuri proprietate privată ar putea face obiectul exproprierii, dar având în vedere că sunt bunuri mobile, exproprierea este exclusă, (raportat la art. 2 din Legea nr. 33/1994 sau art. 3 din Legea nr. 255/2010, după caz). **(0.25 p)**

(d) Potrivit art. 2 din Legea nr. 33/1994 și art. 3 din Legea nr. 255/2010, proprietatea privată a Statului nu poate face obiectul exproprierii. Totuși, cele două texte ridică probleme de Constituționalitate, față de art. 44 alin. (2) Constituție – „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”. Prin urmare, în măsura în care s-ar declara neconstituționalitatea textului, și bunurile Statului aflate în proprietate privată ar putea fi expropriate. **(0.25 p)**

2. (a) Asemănări: i) ambele au ca efect încetarea contractului administrativ **(0.20 p)**; ii) ambele constituie manifestări de voință unilaterale provenind de la concedent; **(0.20 p)**

(b) Deosebiri:

i) denunțarea unilaterală a contractului de concesiune de bunuri este justificată de un interes public superior, în timp ce denunțarea unilaterală a contractului de concesiune de lucrări este întemeiată de fapt pe două ipoteze de nulitate a contractului, așa cum prevede art. 110 alin. (1) din Legea nr. 100/2016: pe situații de excludere în care se afla concesionarul sau o încălcare a obligațiilor decurgând din legislația europeană de către acesta – deci situații de „culpă” a concesionarului la momentul încheierii contractului; **(0.30 p)**

ii) în cazul denunțării unilaterale a contractului de concesiune de bunuri, există obligația concedentului de a-l despăgubi pe concesionar pentru prejudiciul suferit; în cazul contractului de concesiune de lucrări, denunțarea fiind justificată de o oarecare culpă a concesionarului, nu există o astfel de obligație. **(0.30 p)**

3. (a) După interesul apărat, este un contencios obiectiv: prin trimiterea cauzei la Curtea de Apel, reclamantul (Comisia de cercetare) urmărește protejarea unui interes public, și nu unul propriu, personal. **(0.50 p)**

(b) Din perspectiva prerogativelor instanței, contenciosul este unul atipic (pentru că prerogativa de a dispune confiscarea unor sume de bani nu aparține, ca regulă, instanței de contencios administrativ, dar și pentru că în contenciosul obiectiv nu se pot acorda, ca regulă, daune) **(0.50 p)**

4. (a) Afirmația este în parte adevărată: excepția de nelegalitate poate fi invocată din oficiu și chiar direct în recurs (art. 4 alin. (1) LCA), însă excepția e inadmisibilă fiindcă HCL nu este un act individual, ci unul particular (actul particular are același regim cu actul normativ) **(0.25 p)**

(b) Afirmația este falsă: pe de o parte, ordonanțele de Guvern nu pot face obiectul controlului instanței de contencios administrativ, iar pe de altă parte, acțiunile întemeiate pe art. 9 LCA permit acordarea de despăgubiri. **(0.25 p)**

(c) Afirmația este falsă: pe de o parte, o hotărâre de anulare a unui act administrativ produce efecte de drept, nu face obiectul executării silite; pe de altă parte, potrivit art. 24 alin. (3) LCA, executarea silită se demarează împotriva persoanei juridice, autorității sau instituției publice (cu personalitate juridică) – deci orașul V.de S. **(0.25 p)**

(d) Afirmația este parțial falsă, suspendarea dispusă pe art. 14 se prelungește chiar până la soluționarea definitivă a cauzei în măsura în care instanța de fond admite acțiunea în anularea actului administrativ – art. 15 alin. (4) LCA. **(0.25 p)**

5. Da, acest principiu permite derogări, în măsura în care diferența de tratament dintre utilizatori are la bază situații de fapt diferite și o justificare obiectivă – deci derogări normative, pentru anumite categorii de utilizatori. **(0.25 p)** De exemplu, permisiunea ca anumite locuri de parcare amplasate pe domeniul public să fie folosite exclusiv de persoanele cu dizabilități. **(0.25 p)**

Speță

(1) Contractul constituie o concesiune de bunuri, având în vedere transmiterea dreptului de administrare (exploatare) a gropii de gunoi către societatea „S.I.H.”, obiectul contractului fiind constituit de groapa de gunoi în sine (terenul pe care se depozitează gunoiul plus amenajările specifice deja existente – un bun) **(0.50 p)**. Contractul este nelegal încheiat raportat la art. 303 alin. (4) C. admin potrivit căruia calitatea de concedent o are Județul reprezentat prin Președintele CJ. Oricum, autoritățile administrației publice județe nu au competența de a administra bunurile aflate în domeniul public local (administrarea acestor bunuri se realizează de către Consiliul local, potrivit art. 129 alin. (2) lit. c) C. admin.) **(0.40 p)**

(2) Raportat la obiectul acțiunii (despăgubiri întemeiate pe refuzul Consiliului Județean de a lua măsuri de închidere a gropii de gunoi de la Pata Rât), față de dispozițiile art. 10 alin. (1) LCA, instanța competentă din punct de vedere material este Tribunalul (litigiul este unul nefiscal iar autoritatea pârâtă este o autoritate județeană) **(0.40 p)**. Din punct de vedere teritorial, față de dispozițiile art.10 alin. (3) LCA, instanța competentă va fi Tribunalul de la domiciliul reclamantului – Tribunalul Sibiu (suntem în ipoteza unui contencios subiectiv). **(0.40 p)**

(3) Raportat la obiectul acțiunii – despăgubiri întemeiate pe un refuz (pretins) nejustificat – plângerea prealabilă nu e obligatorie, potrivit art. 7 alin. (5) coroborat cu art. 2 alin. (2) LCA **(0.40 p)**. Totuși, într-o asemenea ipoteză, înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ, persoana vătămată trebuie să formuleze o cerere prealabilă conținând pretențiile sale adresate administrației. **(0.25 p)**.

Din datele speței, rezultă că reclamantul a formulat o cerere a doua zi după eveniment (29 iunie 2023), numai că obiectul cererii (solicitarea de informații) nu corespunde cu obiectul acțiunii (reparare prejudiciu). **(0.25 p)**.

Nefiind obligatorie plângerea prealabilă, termenul de 6 luni pentru formularea acțiunii curge de la data expirării termenului de 30 de zile pentru soluționarea cererii. În speță, termenul de 30 de zile s-a împlinit la data de 29 iulie 2023, iar de la acest moment a început să curgă termenul de 6 luni, care s-a împlinit la 29 ianuarie 2024. **(0.25 p)**.

Din perspectiva destinatarului cererii reclamantul ar fi trebuit să se adreseze organului competent să îi soluționeze cererea. Raportat la obiectul solicitării - furnizarea de informații despre situația creată, reclamantul în mod corect s-a adresat Consiliului Județean care prin aparatul de specialitate ar trebui să asigure transparența/comunicarea informațiilor de interes public în legătură cu administrarea domeniului public județean (art. 173 alin. (1) lit. c) C.adm.) **(0.15 p)**

(4) Pe ambele teorii (teoria potrivit jurisprudenței și teoria potrivit C. admin și C. civ) calitatea procesuală pasivă aparține Județului (fiind singura entitate cu patrimoniu), raportat la obiectul cererii (obligarea la plata unor sume de bani). **(0.75 p)**

(5) Acțiunea ar putea fi respinsă ca inadmisibilă în măsura în care judecătorul ar aprecia că cererea prealabilă nu a fost corect formulată (obiectul său) **(0.25 p)**. În măsura în care acțiunea nu ar fi respinsă ca inadmisibilă, ea ar putea fi respinsă ca prescrisă raportat la data introducerii acțiunii (31.01.2024). **(0.25 p)**. Totuși, dacă pârâtul nu a invocat prescripția până la primul termen de judecată, oricum pe fond acțiunea ar trebui respinsă întrucât prejudiciul invocat (răul provocat de miros) nu are legătură cu fapta ilicită pretinsă (refuzul de a închide groapa de gunoi). **(0.25 p)**.